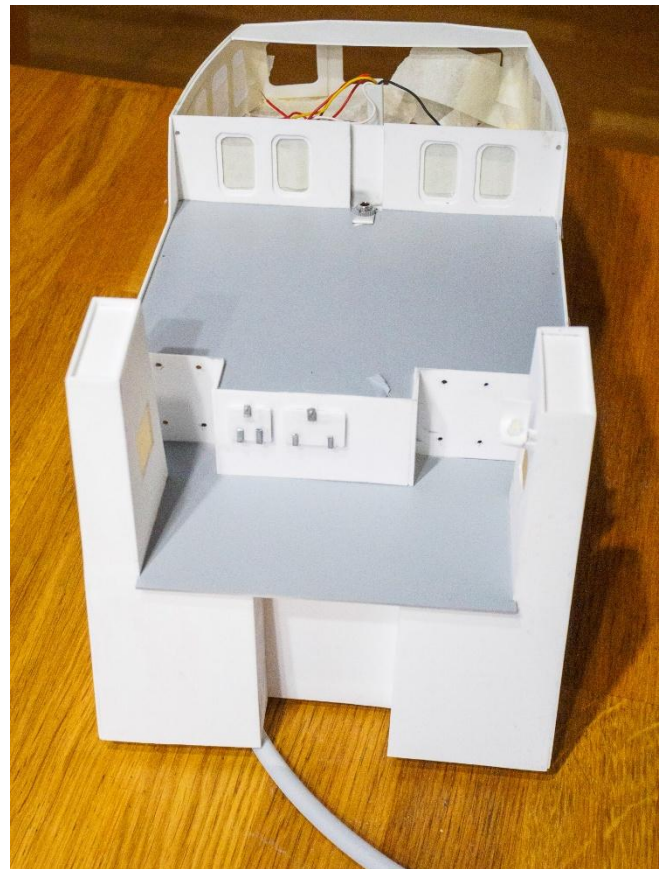

TSEKOA II

Osa 4

Nyt päästään tekemään detaljeja hyttirakennelmaan ja aloittamaan sen maalausta. Työvaiheet pitää taas suunnitella huolella. Mitä pitää maalata irrallaan ja missä järjestyksessä maalaus muuten tehdään. Päätin aloittaa kansion harmaasta sävystä, koska se on suht' helppo maskata piiloon ennen muun hytin maalausta valkoiseksi.

Ikkunat ovat helppo tapaus, ne voi teipata sisäpuolelta umpeen kun ohjaushytin katto ei ole vielä paikallaan, mutta oviaukot haastavampi – sisälle käytävään ei saisi päästä valkoista maalia. Täytyy ujuttaa teippiä sisäpuolelle ovensuuhun ja tukkia käytävä vaikka talouspaperilla.

Maskeeraus on työlästä ja siinä pitää olla huolellinen. Käytetty aika on moninkertainen itse maalaukseen verrattuna. Muutama vinkki erityisesti ruisku- tai spraymaalaukselta ajatellen.

- Käytä laadukasta maskiteippiä esim. Tamiya. 6mm ja 10mm leveydet ovat itselle olleet käytännöllisimmät. 1-2mm levyiset taipuvat mutkille jos siihen on tarvetta. Automaalarin sinistä maalarinteippiä voi käyttää isoille, ennestään maalaamattomille pinnoille.
- Leikkaa tarpeeksi lyhyitä pätkiä, pidemmät vain takertuvat vääriin paikkoihin teippiä aseteltaessa. Pitkien linjojen, kuten vesirajan teippauksessa taas mahdollisimman pitkät pätkät on helpompi saada suoraksi.

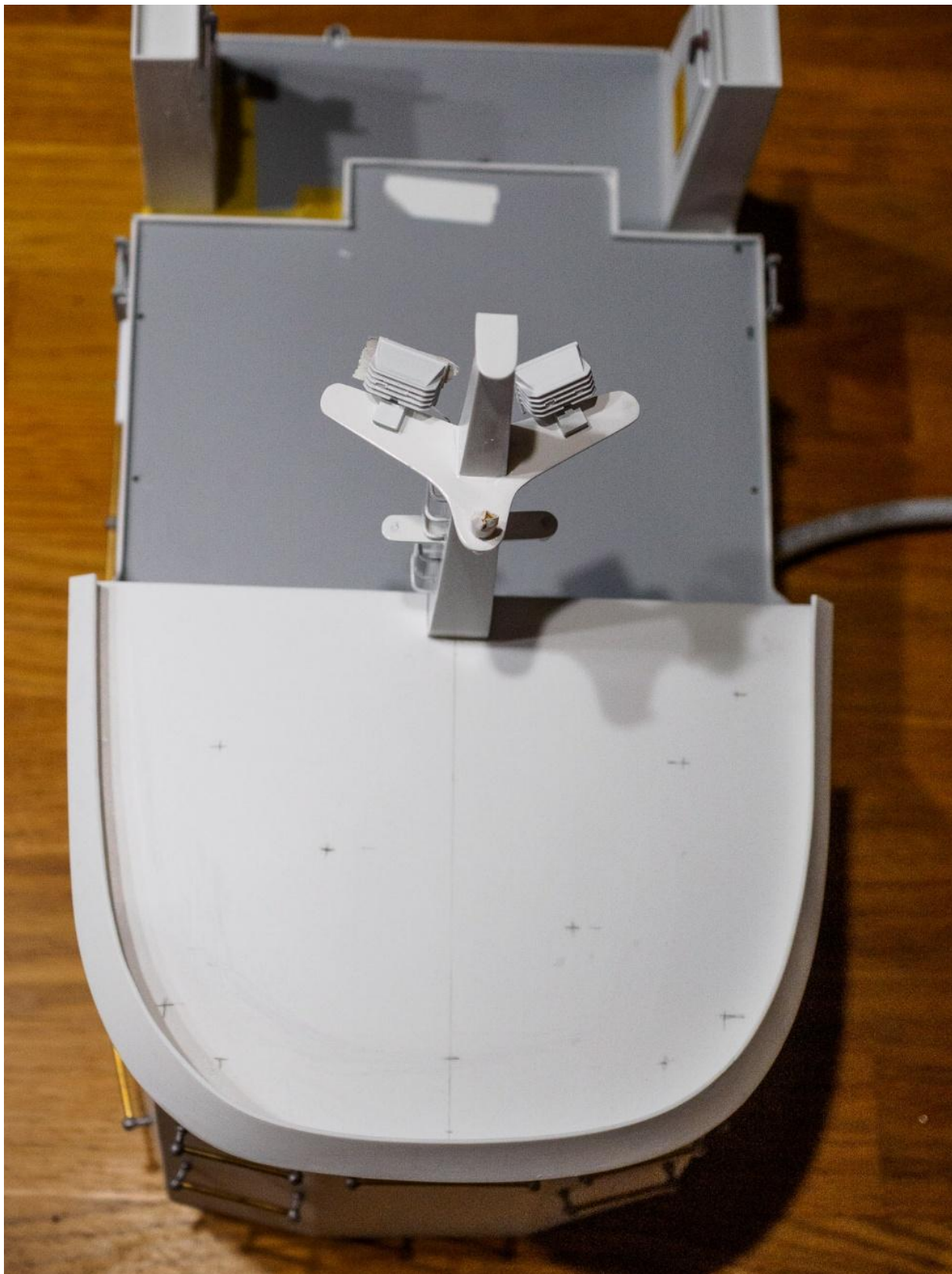
- Älä revi teippiä, vaan leikkaa saksilla teräväkulmaiseksi.
- Pinsetit ovat pätevä työkalu aseteltaessa erityisesti ahtaisiin paikkoihin. Veitsen tylsällä puolella tai vaikka hammastikulla voi varovasti skarpata nurkkia, varo raapimasta pintoja.
- Jos maskeeraukseen jää pieniä rakoja ja ajattelet, että ei se maali varmaan tuosta mene väärään paikkaan, niin ota aikalisä ja ajattele uudelleen. Kyllä se menee.
-

Käytetyt maalit: Harmaa Mr Hobby Finishing surfacer 1500 grey, valkoinen pohjamaali Mr.Primer Surfacer 1000 Spray, valkoinen pintamaali Tamiya TS-26 Pure White. Pälle tulee Mr Hobby Premium Topcoat Semigloss -satiinilakka.

Kannen maskausta. Tässä otin käyttöön Tamiyan arkit, samaa tavaraa kuin teippi mutta isoissa arkeissa.

Hytin katon paikalleen sovittelua. Tähän on tulossa melkoinen määrä erilaisia häpäntimiä. Paikat on kerrottu ohjeessa hyvinkin tarkkaan ja sitä noudatin.

Kaiteiden taivuttelua yritin pitkittää niin pitkälle kuin mahdollista. Tässä tuppaa menemään materiaalia hukkaan. Lyhyet pätkät eteen ja sivuille olivat vielä helppoja, pidempien monimutkaisten taivuttelu symmetrisiksi ei niinkään.

Rungon maalausjärjestystä mietin pitkään. Päädyn ensin maalaamaan partaat valkoiseksi sisäpuolelta, minkä jälkeen aukkojen teippaus sisäpuolelta niin että pintamaali tulee peittämään aukkojen "reunat" eikä valkoista paista ulkopuolelle.

Rungon punainen pintaväri oli vielä hakusessa. ChatGPT:n kanssa keskusteltuani tein koepaloja valkoisella ja harmaalla pohjamaalilla, joiden päälle tulisi punainen Tamiya TS-86 Pure Red. Väri näytti syvemmältä ja pinnasta tuli kiiltävämpi valkoisen pohjan päällä, joten päädyin maalaamaan harmaan rungon vielä kertaalleen valkoiseksi ennen pintamaalia. Tavoitteena tässä vaiheessa on kiiltävä pinta. Se helpottaa siirtokuvien laittamista, eikä tarvita kiiltävää lakkaa kuvan alle. Siirtokuvista lisää myöhemmin.

Aiemmin tehtyjen kansivalojen asennus. Ledin jaloille kaksi 0,8mm reikää, sisäpuolelle tulee sitten johdot ja etuvastus kullekin ledille.

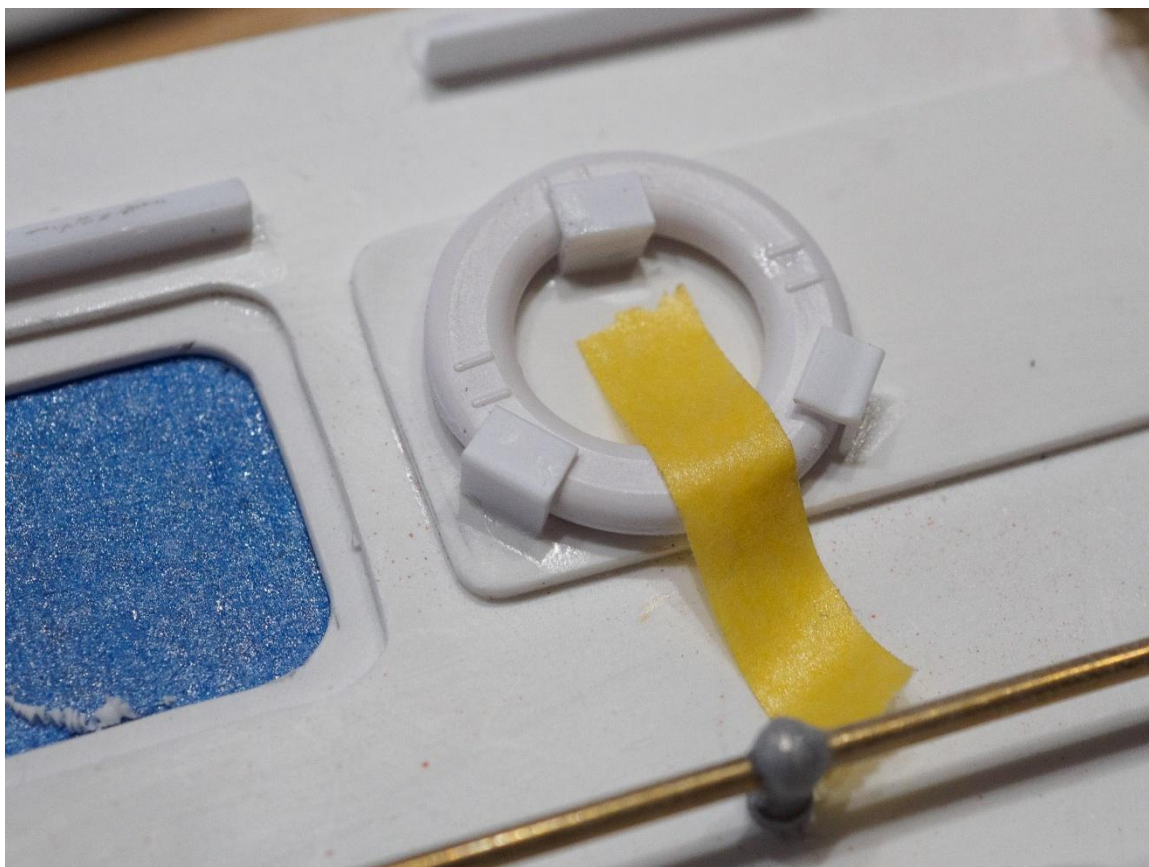
Halpa messinkiharja on ihan pätevä työkalu valkometalliosien kiillottamiseen.

Nimikyltit maalataan ensin yli, sen jälkeen hiomapaperia (P1200) vasten hiotaan kirjaimista maali pois.

En käyttänyt rakennussarjan metallisia pelastusrenkaita. Oikean kokoiset löytyivät varastosta, ovat ylijäämää Mary Annin rakennuksesta. Pelastusrenkaiden kannakkeet syntyivät L-profiilista.

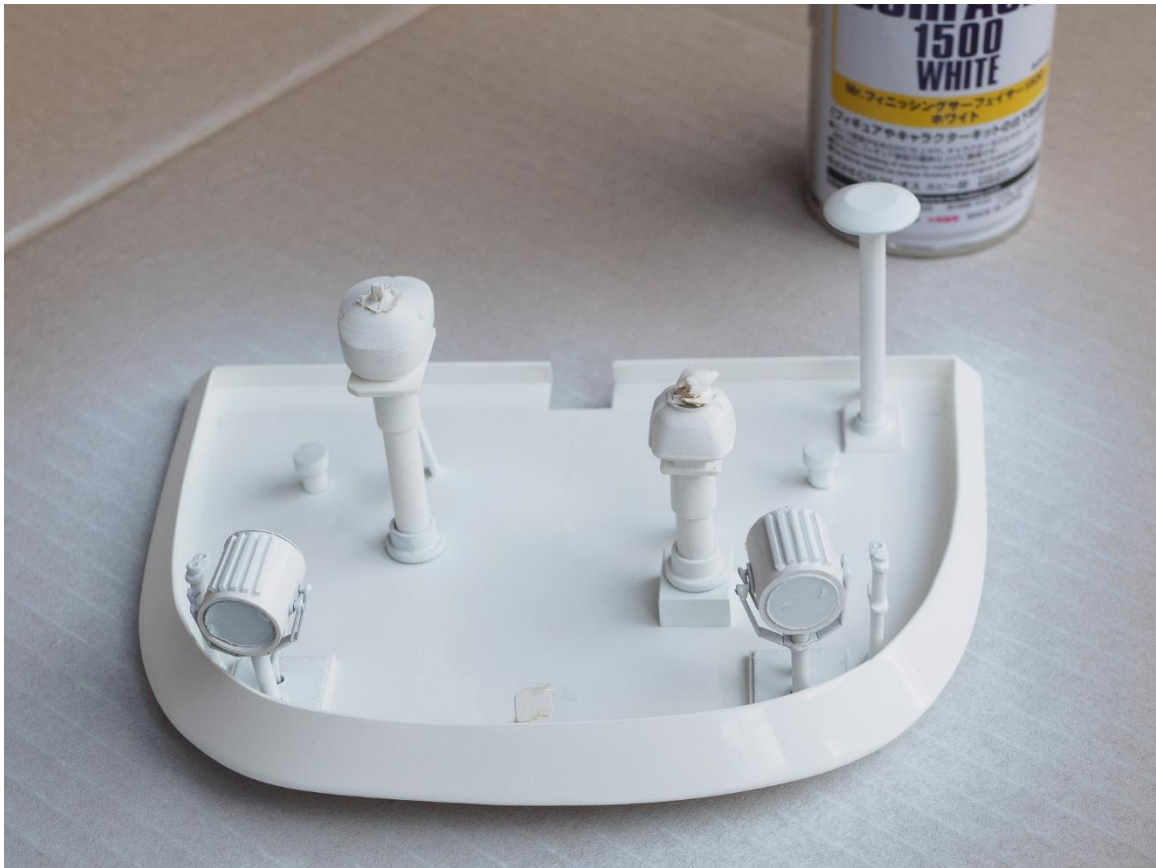

Hytti alkaa olla valmiina pohjamaalaukseen. Maskaus näyttää surkuhupaisalta, mutta lopputulos ratkaisee. Hytin katto maalataan irrallaan, koska hyttiin on vielä saatava ikkunat sisäpuolelle pintamaalauksen jälkeen ja katon voi kiinnittää vasta sen jälkeen.

Pohjamaalaus paljastaa puutteita ja pieniä koloja. Paljaalla silmällä en niitä nähnyt, totuus valkeni makro-objektiivilla otetusta kuvasta.

Kurkistus ohjaushytettiin, ennen kuin katto asennetaan paikalleen. Alta päin valaistavat näytöt ostin jostain, itse valaistus on omaa väkerrystä.

Kaiteet työn alla. Kasasin ne kokonaan maalausvalmiiksi, pienet tipat juoksevaa pikaliimaa liitoksiin. Kokonaisuuden maalasin irrallaan ja kiinnitin malliin ihan viimeisten työvaiheiden joukossa.

Laivamallailussa, kuten muissakin harrastuksissa, on kallisarvoista kansainväliset kontaktit (sosiaalisesta mediasta on hyötyäkin). Eräältä brittiherrasmieheltä sain sähköpostiini nipun kuvia Tsekoa II:sta, jotka hän oli ottanut (tai saanut) ennen laivan myyntiä Kanadan rannikkovartiostolle. Mm. ohjaushytin sisusta olisi niiden perusteella tehtävissä pääpiirteissään esikuvan mukaiseksi. Jouduin joustamaan mm. tutkanäyttöjen kohdalla, mutta sisustus ei onneksi ole arvostelukriteeri.

Valitettavasti sain kuvat hieman liian myöhään – moni asia oli jo tehty ja modifiointi ei enää ollut mahdollista. Jätän mainitsematta tarkemmin. Muutamien detaljien kohdalla poikkesin piirustuksista ja tein valokuvien mukaan, mm. kansivalojen paikat. Yläkannella kaide on laitettu kätevästi niin, ettei pelastuslauttaa saa laskettua millään. Sen jätin auki esikuvan mukaisesti ja modifioin lautan telinettä myös. Hytin takaosan varustusta tein kuvan perusteella scratchista, piirustuksista hieman poiketen. Tässä kohtaa huomasin, että hytin mittasuhteet poikkeavat esikuvasta. Kaikkea tavaraa ei saa oikeille paikoilleen mahtumaan sitten millään.

kuvaaja tuntematon

Pulitin pari kymppiä kansainväliselle kuvatoimistolle saadakseni täyden resoluution kuvan Tsekoa II:sta. Tämä oli ainoa laadultaan käyttökelpoinen internetistä löytynyt kuva aluksesta rannikkovartioston väreissä.

Kuva: Alamy

Sarjan mukana tuli mustat siirtokuvat, mitkä eivät sovellu suunniteltuun rannikkovartioston väritykseen. Siirtokuvia voi tulostaa itsekin sopivalle kalvolle, mutta kotitulostimista ei löydy valkoista mustetta. Ratkaisu löytyi kotimaasta. Otin yhteyttä kotimaiseen arcticdecals.com:in ja hän piirsi siirtokuvat ja nämähän ovat paljon paremmat ja täydellisemmät kuin odotinkaan. Perustuu edellisellä sivulla olevaan kuvaan ja siinä on rannikkovartioston oikeat merkinnät oikeilla fonteilla (tekijä onnistui ne jostain kaivamaan). Ihan halpa tuo arkki ei toki ollut, mutta ehdottomasti hintansa arvoinen. Mukaan sain harjoituskuvia kaupan päälle.

Dekaalit: Arcticdecals.com

Siirtokuvien asennusta. Tämä on jännittävä vaihe, vaikka Arcticdecals olikin printannut arkeille ylimääräisiä varakappaleita. Harjoittelin asennusta ”jämäkuvilla”, lisäksi ostin kaikki litkut kuten Micro-Sol ja Micro-Set, luin kaikki tutoriaalit ja kokeilin eri työmenetelmiä. Aivan turhaan, koska lopulta asennus onnistui ilman mitään litkuja pelkän veden kera. Toki pinta kuvien alla on valmiiksi kiiltävä. Hieman yllättäen, pienet syväysmerkinnät olivat kaikkein haastavimpia saada paikalleen.

Syväysmerkintöjen jokainen numero on laitettava erikseen. Laskin, että rungossa on peräti 66 siirtokuvaa ja vain pari pientä jouduin tekemään varakappaleista uusiksi.

Siirtokuvien asettelun jälkeen, noin viikon kuivuttuaan, runko sai päällensä satiinilakan. Kannen harmaat levytkin ovat paikallaan - (tekisinkö sen samalla metodilla uudelleen? En.)

Antoisa työvaihe on lopussa kun pitkin vuotta vaivalla tehtyjä detaljiosia saa laitella paikalleen ja lisätä muuta rekvisiittaa elävöittämään. Peräkannella varapotkurit kuten esikuvassa.

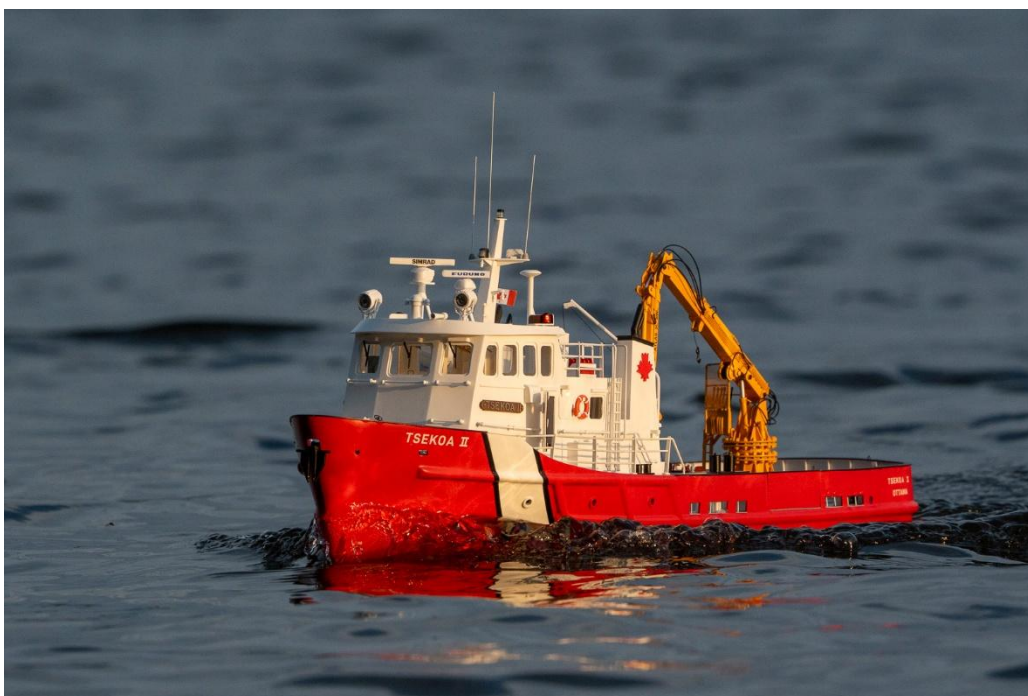

Moni työvaihe jää tässä kertomatta ja taisi unohtua kuvatakin, mutta detaljeista haluan vielä mainita nämä ovet. Kumitiiviste syntyi nosturista ylijääneestä "hydrauliletkusta". Erittäin helppo laittaa paikalleen muutamalla tipalla pikaliimaa. Ovien kiinnitys saranoihin oli niin ikään viimeisiä vaihteita.

Ensikosketuksen veteen malli sai Ihmeellinen pieni maailma -messuilla keväällä 2026. Altaassa oli hyvä mahdollisuus tasapainottaa malli ja tehdä mm. radion säätöjä, miksausia yms.

Kuvauskuntoon alus saatiin juhannukseksi. Valoisassa kesäillassa Tsekoa pääsi Keiteleen aaltoihin nauttimaan viimeisistä auringonsäteistä.

Lisää kuvia valmiista mallista: <https://sulara.kuvat.fi/kuvat/Malligalleria/tsekoa2/>

teksti ja kuvat (ellei toisin mainittu): Harri Niemi